

70

Академік НАМН України В. М. Коваленко

Основні напрямки наукової і практичної діяльності В. М. Коваленка стосуються розробки та вивчення нових ефективних методів діагностики та лікування хворих ревматологічного профілю: розробки та вивчення впливу структурно-модифікуючих засобів, гіпоурикемічних препаратів та імунологічних препаратів у пацієнтів з різною патологією. З 1991 р. очолює кафедру терапії та ревматології в НМАПО ім. П. Л. Шупика, яка є єдиною та опорною за спеціальністю «ревматологія».

Володимир Миколайович Коваленко є автором понад 900 наукових праць, 44 монографій та навчальних посібників, 35 методичних рекомендацій, 25 патентів на винаходи. Підготував 35 кандидатів та 22 доктори наук. Створив низку навчальних програм та екзаменаційних тестів для лікарів та інтернів з терапії, кардіології і ревматології.

Основні наукові праці: «Хроническая сердечная недостаточность: механизмы, стандарты диагностики и лечение» (1999); «Некоронарогенные болезни сердца» (2001); «Артериальная гипертензия» (2001); «Гипертоническая болезнь. Вторичные гипертензии» (2002); «Компендіум. Лікарські засоби» (щорічне видання); «Руководство по кардиологии» (2008), «Настанова з кардіології» (2009); «Остеоартроз» (2003, 2005, 2010); «Нарушения сердечного ритма и проводимости» (2009); «Серцево-судинні захворювання. Класифікація, стандарти діагностики та лікування» (2016).

В. М. Коваленко – президент Всеукраїнських асоціацій кардіологів (АКУ) та ревматологів (АРУ) України, обраний Членом Європейського товариства кардіологів (FESC), Американської колегії кардіологів (ACC), член правління Європейської антиревматичної ліги (EULAR) та координаційної ради Всесвітньої антиревматичної ліги (ILAR), академік НАМН України, академік АН ВШ України, головний редактор «Українського ревматологічного журналу», член редколегії «Журналу НАМН України» і багатьох медичних видань. Упродовж 10 років В. М. Коваленко був експертом ВАК України та Головою Експертної ради ВАК України.

В. М. Коваленко заслужений діяч науки і техніки (1998), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2003), повний кавалер Відзнаки Президента «За заслуги» III, II та I ступенів. За значний внесок у розвиток вітчизняної медицини нагороджений медаллю імені М. Д. Стражеска.

Президія НАМН України щиро вітає шановного Володимира Миколайовича з ювілеєм, бажає йому здоров'я, натхнення та подальших творчих успіхів.

2 лютого виповнилося 70 років директорів Національного наукового центру «Інститут кардіології ім. академіка М. Д. Стражеска», завідувачеві кафедри терапії та ревматології НМАПО ім. П. Л. Шупика, заслуженому діячеві науки і техніки, академіку і віце-президентові НАМН України, професорові, доктору медичних наук Володимиру Миколайовичу Коваленку.

В. М. Коваленко у 1972 р. закінчив Дніпропетровський медичний інститут, у 1974 р. захистив кандидатську, а у 1982 р. – докторську дисертації. З 1983-го працював завідувачем кафедри терапії факультету удосконалення лікарів, а з 1985-го – деканом факультету удосконалення лікарів Дніпропетровського медичного інституту. У 1989 р. призначений головним терапевтом Міністерства охорони здоров'я України. З 1990 р. очолює кафедру терапії і ревматології Київського інституту удосконалення лікарів, а з 1991 р. – Український ревматологічний центр. У 1991–1998 рр. – головний ревматолог МОЗ України. З 1998-го – директор Інституту кардіології ім. М. Д. Стражеска.

Наукові дослідження В. М. Коваленка присвячені широкому спектру актуальних проблем у галузях кардіології, терапії та ревматології. Ним розроблена нова наукова концепція оцінки функції серця, виходячи з геометрії скорочень лівого шлуночка. Володимир Миколайович розробив і впровадив у практику охорони здоров'я України нові організаційно-методичні форми аналізу та управління роботою терапевтичної, кардіологічної та ревматологічної служб. Він виступив ініціатором та створив Всеукраїнську асоціацію кардіологів та Всеукраїнську асоціацію ревматологів України. За його керівництва впроваджені в Україні новітні методи діагностики серцево-судинних та ревматичних хвороб – магнітно-резонансна томографія, ехокардіографія, ультразвукове дослідження опорно-рухового апарату, кісткова денситометрія тощо, а також лікування – біологічні агенти, хондропротекторна терапія тощо.